

også den opfattelse, at folkepensionen ikke bør være baseret på at skulle dække et eksistensminimum, men derimod være den ret, den enkelte har oparbejdet sig i forhold til samfundet.

Lovforslaget medfører ingen ændringer i forholdet for offentligt ansatte. Af fremskridtspartiets ændringsforslag til finanslovens § 26 fremgår det imidlertid, hvorledes de nuværende fordele for offentligt ansatte ønskes ændret til en solidarisk ligestilling med den del af samfundets borgere, der har haft beskæftigelse i det private erhvervsliv.

For alle nuværende tjenestemandspensionister og dem, der har ret til tjenestemandspension inden for de nærmeste år, foreslår fremskridtspartiet en overgangsordning, der sikrer, at ingen går ned i realindtægt i forhold til den pension, de har til rådighed i henhold til den gældende lovgivning.

De pågældende forslag vil også medføre, at der ikke nyansættes nogen i det offentlige tjeneste, der derved får krav på højere pension end andre borgere.

8) I forslaget er ikke medtaget nogen paragraf om ophævelse af ældre lovgivning. En sådan bør udformes som ændringsforslag under behandlingen i folketinget, hvis denne tilsiger, at der er et flertal for endeligt at gennemføre fremskridtspartiets her foreliggende klare og enkle forslag om forbedret og ensartet folkepension. Foretrækkes en særlig lov om ophævelse eller ændring af de folkepensionsregler, der bliver overflødige eller må ændres, medvirker forslagsstillerne naturligvis også gerne hertil.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Pensionsbeløbet for 1981 fastsættes ved lov i god tid før januar 1981, så stigningen afpasses efter den økonomiske situation. Således tænkes pensionsbeløbet ændret én gang årligt. Det er forslagsstillerens ønske, at dette vil komme til at resultere i yderligere betydelige pensionsstigninger fremover. Dette vil dog i høj grad afhænge af, om folketinget forstår, at baggrunden herfor ikke er den gode vilje, men den økonomiske evne. En lytten til fremskridtspartiets besparelsesforslag i øvrigt vil resultere i muligheden for at genskabe den sunde og stærke danske økonomi, der er forudsætningen for, at vore ældre kan tilbydes rimelige levevilkår.

Fremskridtspartiet er imidlertid ikke noget alt-eller-intet-parti. Vi vil derfor stemme for alle skridt i retning af en forhøjet folkepension, selv om forhøjelsen ikke har det omfang, som vi helst ser (jfr.

f. eks. afstemningen i folketinget den 28. maj 1976. Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 10470). Tilsvarende vil vi aktivt deltage i kommende beslutninger, der forbedrer folkepensionisternes kår. Det her foreliggende forslag tager sigte på at præcisere vore principielle holdninger og derigennem prøve at påvirke andre partier til i højere grad end hidtil at sørge for såvel kompensation til pensionisterne for reelle prisstigninger som for en udvikling af en større lighed samt et generelt højere pensionsniveau.

Ved folkepensionsudmålingen ses aldeles væk fra anden indtægt eller formue. De nuværende beregninger af folkepension er ofte overfølsomme for indkomststigninger. Påtager pensionisten sig et stykke arbejde, bliver han let til nar ved at blive trukket mere i skat og pensionsnedsættelse, end han tjener på sin indsats. Og hvad loven ikke skader i kroner, ødelægger de myter, der med uigenomsigtige ordninger som de nuværende uværgeligt vil gro op blandt de mere end 99 pct. af pensionisterne, som ikke kan overskue, hvordan samspillet helt præcist er mellem de mange forskellige regelkomplekser. Myterne er mindst lige så skadeforvoldende som selve reglerne.

Den, der f. eks. i 1950'erne har sparet op på bankbøg i stedet for at bruge rub og stub, er blevet straffet mere end rigeligt af skat og inflation. Den, der forskaffer sig ekstraarbejdsindtægter, gør samfundsmæssig gavnlige i en tid, hvor Danmarks problem er, at der bestilles for lidt her i landet.

De, der har fuldtidsbeskæftigelse ved siden af folkepensionen, bør derfor ikke rammes. Det er i øvrigt også meget svært at udskille dem, både fordi man skifter mellem mindre og mere arbejde, og fordi der er alle afskygninger mellem deltids- og fuldtidsarbejde. (Ifølge Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 5009 skal det dreje sig om knap 25.000 folkepensionister, som har fuldtidsbeskæftigelse). Ensartethed vil derfor også afskaffe det nuværende omfattende »sorte arbejde« – som alle ved forstæeligt nok udføres i vidt omfang af pensionister.

Samme pensionsbeløb til alle har også den psykologiske fordel, at den ene pensionist ikke længe misundes af sin nabo, hvis vedkommende har 122 kr. mere om måneden end denne i folkepension. Den slags undgås, når alle har 3000 kr. om måneden og altså ingen mindre end andre.

Til § 2

På grund af den økonomisk vanskelige situation, landet er blevet bragt i af de senere års forfej-